

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611010072
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2611010072.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému Q. F. stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.7.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.7.2013 tento (okresný súd) obžalovanému Q. F., nar. XX.XX.XXXX, po povolení obnovy konania týkajúceho sa výšky trestu vo veci sp.zn. 1T/27/2011 uložil za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu SR pod sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 uverejneného v Zbierke zákonov SR č. 428/2012, § 36 písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) rokov a 5 (päť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/31/2010 zo dňa 22.4.2010, právoplatný dňa 22.4.2010, ohľadne obžalovaného Q.F., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.7.2013, v časti odôvodnenia, bol obžalovaný Q.F. pôvodne rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.8.2011 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, n/ Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/31/2010 zo dňa 22.4.2010, právoplatný dňa 22.4.2010, ohľadne obžalovaného Q.F., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň bolo rozhodnuté aj o náhrade škody poškodenej M. Y.. Proti rozsudku podal obžalovaný Q.F. odvolanie, ktoré však pred predložením veci

odvolaciemu súdu zobral späť a uznesením pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 21.9.2011 podľa § 312 odsek 4 Trestného poriadku samosudkyňa zobrala na vedomie vzatie odvolania späť obžalovaným Q.F.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.9.2011.

Uznesením Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2Nt/6/2013 zo dňa 13.6.2013 tento (okresný súd) vyhovel návrhu odsúdeného Q.F. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011, podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku zároveň zrušil celý výrok o treste uloženom odsúdenému Q.F. rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp. zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.8.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.9.2011, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku súd zároveň rozhodol o vzatí odsúdeného Q.F. do väzby s tým, že lehotá väzby začne plynúť po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Bolo tiež rozhodnuté, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.6.2013.

Ako ďalej vyplýva z napadnutého rozsudku Okresného súdu v Senici tento rozhodol o povolení obnovy konania týkajúceho sa výroku o treste uloženého obžalovanému Q.F. na základe Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uverejneného v zbierke zákonov pod č. 428/2012, pod sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012. Tento (ústavný súd) rozhodol, že v § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z., Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Aktuálne, ako je naznačené vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.7.2013, bol tomuto (obžalovanému Q.F.) uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 5 mesiacov nepodmienečne.

Pre výkon uloženého trestu bol tento (odsúdený Q.F.) zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil okresný súd výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/31/2010 zo dňa 22.4.2010, právoplatného dňa 22.4.2010, ohľadne obžalovaného Q.F., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto (výroku rozsudku súdu I. stupňa) podal odvolanie okresný prokurátor. V dôvodoch písomne zdôvodneného odvolania „napáda“ rozsudok v tom smere, že v ňom absentuje spôsob ako mal Q.F. napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a tým splniť podmienky uvedené v ustanovení § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Napriek tomu okresný súd pri ukladaní trestu uvedené ustanovenie Trestného zákona použil a v rozsudku použité poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona dostatočne neodôvodnil.

Týmto považuje rozhodnutie okresného súdu za nezákonné a keďže obžalovaný Q.F. spáchal dva úmyselné trestné činy, mal túto skutočnosť vyhodnotiť ako okolnosť priťažujúcu. Pri samotnom ukladaní trest mal teda postupovať v zmysle ustanovení § 38 odsek 4 Trestného zákona a obžalovanému zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a v tejto sadzbe uložiť mu príslušný trest.

V konečnom dôsledku tento (odvolateľ) navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podaného odvolania, odvolací súd postupoval podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (v konkrétnom prípade výroku o treste rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.7.2013), pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je potrebné vyhodnotiť ako nie dôvodné.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.8.2011 tento pri rozhodovaní o uloženom treste obžalovanému Q.F. zohľadňoval poľahčujúce okolnosti, a to v

zmysle ustanovenia § 36 písmeno l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal, trestný čin úprimne oľutoval a súčasne, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n/ Trestného zákona). Naopak ako priťažujúcu okolnosť zohľadňoval tú skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona).

Zohľadňovanie týchto (poľahčujúcich, resp. priťažujúcej okolnosti) u obžalovaného Q.F. v rámci pôvodného rozsudku vyhláseného súdom I. stupňa nebolo pritom zo strany okresného prokurátora napádané.

Za takejto situácie, podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu, bolo potrebné aj pri obnovenom konaní týkajúcom sa toho istého trestu, len modifikovaného po vydaní Nálezu ústavného súdu) zohľadňovať opätovne už konštatované priťažujúcu, resp. poľahčujúce okolnosti.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Ako je už vyššie konštatované, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je možné v konkrétnom prípade konštatovať prevažujúci pomer priťažujúcich okolností pri rozhodovaní o druhu trestu uloženého obžalovanému Q.F.. Odvolací súd preto, v súlade s rozsudkom okresného súdu modifikujúceho výšku trestu uloženého Q.F. na základe rozsudku pod sp.zn. 1T/27/2011 zo dňa 15.7.2013, nezistil dôvod na zmenu tohto (výroku o treste) uloženého obžalovanému, a preto súčasne odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.